

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Λίγο πριν φύγουν από το σπίτι του Μανώλη και της Χριστίνας, ο Αλέξανδρος, τους προσκάλεσε στο αρχοντικό για την άλλη μέρα, για φαγητό το μεσημέρι. Η Ιουλία χαρούμενη και πολύ πιο άνετη, πλησίασε τον Μανώλη και φιλώντας τον στο μάγουλο του είπε χαριτωμένα:

- Σας περιμένω αύριο στο σπίτι μου.

Ξημερώνοντας η άλλη μέρα βρήκε την Ιουλία ευτυχισμένη αλλά ανήσυχη, για το φόρεμα που θα φορέσει, τι φαγητό θα έπρεπε να ετοιμάσει ο σεφ, τι κρασί να σερβίρει πρώτα και άλλες πολλές μικρολεπτομέρειες.

Όλες στο σπίτι, η Βασιλική, η Φιλιώ, η Ευτέρπη και οι καμαριέρες έτρεχαν να την εξυπηρετήσουν χαρούμενες και αυτές βλέποντας την Ιουλία ευτυχισμένη να λάμπει από χαρά.

Ο Αλέξανδρος κλείστηκε στο γραφείο του και μελετούσε τις τελευταίες

εκθέσεις της ναυτιλιακής εταιρείας του, στο Λονδίνο.

Αντίθετα στο σπίτι του Μανώλη και της Χριστίνας επικρατούσε κάποια ανησυχία με το ξημέρωμα της άλλης μέρας. Ο Μανώλης ξεμολογήθηκε στην Χριστίνα ότι ανησυχούσε μήπως υπάρξει σήμερα και άλλη απόρριψη.

Η Χριστίνα τον καθπούχαζε λέγοντας του να μην ανησυχεί αφού την πρόσκληση την έκανε ο ίδιος ο Αλέξανδρος.

Ντύθηκαν τα φτωχικά τους επίσημα ρούχα, που είχαν από τον χρόνο χάσει την λάμψη και την μόδα τους, και έκατσαν στον καναπέ, αντίκρου ο ένας του άλλου αμίλητοι, περιμένοντας τον οδηγό του Αλέξανδρου που θα τους μετέφερε στο αρχοντικό.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας.

Την απόλυτη σιωπή στο φτωχικό σαλονάκι, έσπασε ένας ελαφρός χτύπος στην πόρτα.

Τινάχτηκαν και οι δύο όρθιοι.

- Θα είναι ο οδηγός είπε η Χριστίνα.

Πήγαινε να του ανοίξεις Μανώλη.

Ο Μανώλης πήγε με γρήγορα βήματα προς την πόρτα και την άνοιξε.

Πράγματι ήταν ο οδηγός που κρατώντας με το ένα χέρι το καπέλο του καλημέρισε τον Μανώλη προσθέτοντας:

- Είστε έτοιμοι να πάμε στον κύριο Κωστόπουλο;

- Ναι απάντησε η Χριστίνα πρώτη και χαμογελαστή λέγοντας:

- Είμαστε έτοιμοι καλημέρα σας.

Το αυτοκίνητο ήταν σταθμευμένο έξω από την πόρτα, κλείνοντας τελείως το στενό δρομάκι για να περάσει άλλο όχημα.

Ο οδηγός αφού έβαλε το καπέλο του, τους άνοιξε την πόρτα και κάθισαν πίσω. Ο Μανώλης ήθελε να πει στον οδηγό να κάτσει δίπλα του, αλλά φοβήθηκε μήπως παρεξηγηθεί.

Το αυτοκίνητο άφησε σιγά-σιγά τα στενά δρομάκια και προχωρούσε προς μεγαλύτερους δρόμους μέχρι που βρέθηκε στην μεγάλη λεωφόρο που οδηγούσε στα πλούσια αρχοντικά.

Η περιοχή ήταν όμορφη με τα ψηλά δένδρα, τα υπέροχα πέτρινα σπίτια με τους ανθισμένους κήπους.

Τόσο η Χριστίνα όσο και ο Αλέξανδρος δεν σταματούσαν να τα θαυμάζουν. Πάντα όμως σοβαροί και αμίλητοι.

Κάποτε ο οδηγός σταμάτησε.

Φτιάσανε επιτέλους στο αρχοντικό. Η μεγάλη δίφυλλη σιδερένια πόρτα του κήπου, ήταν ανοικτή. Την είχε ανοίξει ο κηπουρός μόλις είδε το αυτοκίνητο και στεκόταν πλάι για να την κλείσει ξανά.

Το αυτοκίνητο προχώρησε μέσα στο πέτρινο δρομάκι που οδηγούσε προς την είσοδο του κτηρίου.

Τα δύο αδέρφια κοιτάχτηκαν. Η ματιά τους έδειχνε θαυμασμό. Το αρχοντικό, ήταν μεγαλοπρεπές και ξεχώριζε από τα άλλα γύρω σπίτια.

Το αυτοκίνητο σταμάτησε έξω από την μεγάλη εξώπορτα που ήταν ανοικτή.

Ο οδηγός κατέβηκε πρώτος και πήγε προς την πλευρά της Χριστίνας και της άνοιξε την πόρτα. Από την άλλη πλευρά κατέβηκε ο Μανώλης.

Ένωθε χαμένος. Δεν το πίστευε. Αυτός τώρα να βρίσκεται προσκεκλημένος στο αρχοντικό της αγαπημένης του.

Έριξε μια ματιά προς την είσοδο.

Ένωθε να ζαλίζεται αλλά γρήγορα συνήλθε.

Είδε την Ιουλία να πηγαίνει προς την Χριστίνα να την αγκαλιάζει και να την φιλά. Ύστερα πήγε προς το μέρος του. Τον αγκάλιασε με πολλή ζεστασιά και φιλώντας τον στο μάγουλο του είπε:

- Καλώς ήρθες Μανώλη.

Αυτός της έπιασε τα δύο της χέρια και τα φίλησε λέγοντας:

- Εγώ σε ευχαριστώ Ιουλία για την πρόσκληση.

Είδε δίπλα στην Ιουλία τον Αλέξανδρο να στέκει και να του δίνει το χέρι:

- Γειά σου Μανώλη, του είπε με ένα φιλικό χαμόγελο.

Η χειραψία του Αλέξανδρου ήταν ζεστή. Αυτό τον πρέμισε λίγο.

Την ίδια στιγμή ένωσε το χέρι της Ιουλίας να πιάνει το δικό του και να του λέει:

- Έλα πάμε μέσα.

Την Χριστίνα την είχε αναλάβει η Φιλιώ που την συνόδευε να μπει στο αρχοντικό.

Στο πλατύ διάδρομο τους περίμεναν η Βασιλική και η Ευτέρπη καθώς και οι καμαριέρες.

Ήταν μια επίσημη υποδοχή αλλά είχε μια ατμόσφαιρα ζεστή που έκανε τα δύο αδέρφια να νιώθουν άνετα. Προς στιγμή στράφηκε προς την αδελφή του, την Χριστίνα, που βάδιζε δίπλα στην Φιλιώ, και την είδε να του χαμογελά.

Η Ιουλία κρατώντας συνέχεια τον Μανώλη από το χέρι προχώρησε μπροστά λέγοντας:

- Πάμε στο σαλόνι να κάτσουμε.

Οι άλλοι τους ακολούθησαν και οι καμαριέρες πίσω τους να πάρουν διαταγές.

Η Ιουλία μην αφήνοντας το χέρι του Μανώλη πήγε πρώτη και έκατσε μαζί του σε ένα μικρό καναπέ.

Δίπλα τους, σε ένα άλλο καναπέ έκατσε, ο Αλέξανδρος μαζί με την Φιλιώ. Βολεύτηκαν σε δύο πολυθρόνες η Βασιλική και η Ευτέρπη.

Οι καμαριέρες έφεραν λικέρ στις κυρίες και ούισκι στον Αλέξανδρο και τον Μανώλη. Τότε μόνο η Ιουλία του άφησε το χέρι.

Όλοι έδειχναν άνετοι, χαρούμενοι αλλά κανένας δεν μιλούσε.

Την σιωπή έσπασε ο Αλέξανδρος που αποτεινόμενος στον Μανώλη του είπε:

- Μανώλη πάμε οι δυο μας στο μικρό σαλονάκι να μιλήσουμε;

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

